

den. Jeg forstår, at Venstre kapitulerer allerede efter 1 uge. Det synes jeg alligevel er relativt hurtigt. Men jeg vil godt sige, at det er i orden, så er der fred et stykke tid på den måde, at vi vender os mod de store samfundsudfordringer. Jeg har aldrig kunnet forstå, at regeringen i den største krise i 80 år synes, at SF var den største samfundsudfordring og brugte det til at erklære krig med. Jeg kan godt forstå, at man synes, at det er en udfordring, i forhold til om regeringen kan blive siddende. Men det kan man ikke bebrejde SF, det kan man bedre bebrejde regeringen selv. Men jeg forstår, at freden er genetableret.

Jeg hører, at hr. Peter Christensen er til stede og lytter, så det betyder vel også, at vi godt må være sjove igen i SF, eller må vi heller ikke det længere, eller hvordan er det nu, det er? Er der fred nu? Har Venstre anerkendt, at den krig var en fejl?

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg kan da i hvert fald på det bestemteste afvise, at der skulle være tale om nogen kapitulation. Det er vel snarere en vurdering af, at der her i dag skydes med så meget løst krudt, at der ikke rigtig er basis for at fortsætte nogen infight der.

Morsomheder, for min skyld gerne. Jeg lever endda med, at man, som hr. Villy Søvndal gjorde tidligere i debatten, også forsøger at gøre sig personligt morsom på andre menneskers bekostning. Det kan jeg fint leve med. Bare der så også er plads til lidt substans. Og det, der er det tankevækkende, når man hørte alle de mange spørgsmål, hr. Villy Søvndal fik, var, at der ikke var svar på noget som helst. Det mindede mig lidt om at være til koncert med Niels Hausgaard; en masse lune bemærkninger. Forskellen var, at når man er til koncert med Niels Hausgaard, så kommer der dog en sang en gang imellem. Her blev det ved de lune bemærkninger.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:10

Margrethe Vestager (RV):

Så lad os vende os mod krisen igen. Det er ikke mange måneder siden, at det var den 13. januar. Da var statsministeren finansminister og lagde stemme til følgende tekst:

Folketinget konstaterer, at der er et solidt fundament for en fortsat sund udvikling i dansk økonomi med høj og stabil beskæftigelse, gode rammevilkår for vækst samt en holdbar udvikling i de offentlige finanser.

Er det stadig væk statsministerens vurdering, at det er situationen i dansk økonomi?

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Ja, det er det bestemt, for det forslag til vedtagelse gik på, hvad fundamentet under dansk økonomi er. Og ja, vi har et meget, meget robust fundament, som man misunder os rundt omkring.

Nu har jeg jo indtil for ganske nylig haft den månedlige næsten fornøjelse, nej, det ville være forkert at sige fornøjelse, for alle finansministre i Europa har selvfølgelig været beklemmt over den økonomiske situation, men så dog alligevel den relative fornøjelse af som dansk finansminister at kunne være med i en europæisk kreds, hvor faktisk ingen andre lande har, kan man sige, det samme udgangspunkt, som gælder for Danmark. Det er ikke det samme, som at vi ikke er udfordret. Men når vi taler om fundamentet, så er det et superrobust fundament. Det er et fundament, som gør det muligt fortsat at udbygge velfærdshuset Danmark. Der er så en storm, der skal rase af.

Det fundament er jo i øvrigt støbt af de partier, der har taget et stort økonomisk ansvar gennem en årrække. Der er så nogle nye, der forsøger at melde sig ind i den klub, og som altså er meget, meget kloge på, hvordan der skal handles fremadrettet, men som jo dybest set ikke har været med til at skabe det fundament.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:12

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at det sådan set er en udmærket fortolkning af første del af forslaget til vedtagelse. Der er bare det ved det, at der bliver talt om en fortsat sund udvikling. Vi har ikke diskuteret andet i dag end kontrasten mellem regeringens drypvise og ufokuserede tiltag og ønsket om, at der faktisk bliver lagt en linje for de investeringer, der skal foretages for at afbøde krisens effekter: investeringer i klima, investeringer i uddannelse, investeringer i teknologi. Altså mål-